

GODOVI ● PRAZNIKI ● SVETE MAŠE

3. VELIKONOČNA NEDELJA - 1. maj 2022

Jožef Delavec - praznik dela, državni praznik

Začetek šmarnic in Tedna molitve za duhovne poklice

Ob 8.00: + Rudi Mavec, ob rojstnem dnevu

Ob 10.00: za žive in pokojne župljane

Ponedeljek: 2. 5. 2022

Atanazij, škof, cerkveni učitelj - državni praznik

Ob 18.30: + Stanislav Susman, po namenu Jožeta Zrnec z družino

Torek: 3. 5. 2022

Filip in Jakob mlajši, apostola

Ob 18.30: + Peter Tome, obletna in + starši Tome

Sreda: 4. 5. 2022

Florijan (Cvetko), mučenec - zavetnik gasilcev

Ob 18.30: + Franc Istenič, po namenu Helene Morisset in Marine Hostešič

Četrtek: 5. 5. 2022

Gotard, menih, škof

Ob 18.30: + Frančiška Jamnik, po namenu Valerije Janežič

Petek: 6. 5. 2022

Dominik Savio, don Boskov dijak, zavetnik ministrantov - prvi petek

Ob 18.30: + Danica in Ivan Vončina

Sobota: 7. 5. 2022

Gizela, opatinja - prva sobota

Ob 18.30: + Andrej Mehle, obletna in vsi + iz družine Mehle

4. VELIKONOČNA NEDELJA - nedelja Dobrega Pastirja - 8. maj 2022

Obletnica posvetitve ljubljanske stolnice

Bonifacij IV., papež - sklep Tedna molitve za duhovne poklice

Ob 8.00: + Ivanka Perme

Ob 10.00: za žive in pokojne župljane

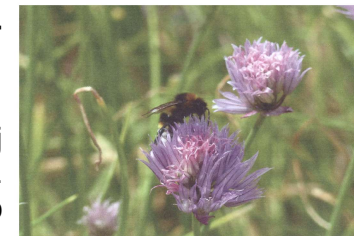
Župnija
Sv. Simona in Juda Tadeja

Ljubljana Rudnik

OZNANILA

Od 1. do 8. maja 2022

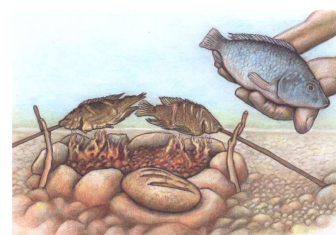
Jezusovi poslanci smo - zastopniki nebes

V tem letu je 3. velikonočna nedelja **1. maja**. Maj velja kot spomladanski mesec in mesec rasti. Praznovanje tega meseca seže nazaj v predkrščansko mitologijo. Ime meseca maja je izpeljano iz imena rimske boginje rodovitnosti Maja. Poleg nje so v antičnem Rimu častili tudi Floro, boginjo rastlin. V Srednjem veku je ta običaj živel naprej v pregonu zime in pozdravu pomladi. Tudi postavljanje mlajev lahko vidimo v tej povezavi.

Krščansko padejo v mesec maj prošnji dnevi pred Kristusovim vnebohodom, ki so prav tako molitev za uspešno rast in primerno vreme. V teku 18. stoletja je mesec maj postajal vedno bolj marijansko prežet: **Marija, cvetlica**, iz katere je izšel Jezus Kristus.

Od konca 19. stoletja je **1. maj praznik dela**. V odzivu na socialistično naravnano delavsko gibanje je papež Pij XII. 1955 leta 1. maj razglasil za **praznik Jožefa delavca**.

Skupno delovanje narave, ki jo obdeluje človek, in uspešne rasti, za katero prosimo, tvori ozadje dogajanja v današnjem evangeliju: sodelovanje vstalega Gospoda s človekom, da bi kot Živi postal na tem svetu izkustven. Sveto pismo pravi, da smo Jezusovi poslanci. Zelo, zelo pomembno je za svet, da so v tem svetu poslanci - zastopniki nebes. Dobri delavci so tisti, v katerih deluje Bog. Vsak po svojih močeh in možnostih. Jezus od nas ne zahteva več kot zmoremo. Včasih pa se odprejo neslutene možnosti, če - na Jezusovo besedo - pogledamo še na drugo stran, kakor učenci pri bogatem ribjem ulovu (Jn 21,1-19). Ne vpraša Jezus Petra zaman: "Ali me ljubiš?" To vabilo velja tudi nam. Življenje se dogaja na drugi strani. Seveda moramo delati za kruh, toda življenje v polnosti najdemo tam, kjer pustimo drug drugemu **biti** in se cenimo, kjer gradimo na ljubezni, upanju in zaupanju. Ker ima življenje manj varnosti, potrebuje veliko zaupanja - in osebni odnos z vstalim Gospodom: "**Ali me ljubiš?**"

Izdal: Župnijski urad Ljubljana Rudnik **Odgovarja:** Lojze Zupan, župnik

Tel.: 01/420 21 36; GSM: 041/515 030; Splet: www.zupnijarudnik.si

TRR NLB: SI56 020580262293859

■ Danes začnemo šmarnično pobožnost v čast nebeški materi Mariji in Teden molitve za duhovne poklice pod geslom **Pojdi in popravi mojo Cerkev!** Veroučenci so lepo vabljeni, da skupaj s svojimi starši obiskujejo šmarnice. Za prvoobhajance pa prisotnost pri šmarnični pobožnosti sodi k pripravi na praznik prvega svetega obhajila; tako bodo malo nadoknadili ob ponedeljkih izpadle veroučne ure, bodisi zaradi praznikov bodisi zaradi bolezni. Otroci bodo vsak večer dobili šmarnični listek, ki ga bodo potem doma pobarvali.

■ Jutri imajo otroci še prvomajske počitnice, **vkjučno od torka naprej pa je spet redni verouk za vse razrede.**

■ Jutri je prvi ponedeljek v maju, zato bo **po večerni maši srečanje za Župnijski pastoralni svet in ključarje.** Se vidimo že pri maši!

■ V torek zvečer, to je **3. maja, bo po šmarnicah roditeljski sestanek za starše prvoobhajancev**, ki je bil načrtovan za 5. postno nedeljo, 3. aprila, pa je zaradi moje okuženosti odpadel. Zraven naj bodo tudi vaši otroci, da bodo pomerili prvoobhajilne obleke.

■ V četrtek pred prvim petkom bo eno uro pred mašo, ob 17.30, molitvena ura za duhovne poklice. Ker smo tudi v tednu, ko Cerkev po vsem svetu moli za duhovne poklice, in ker jih tudi pri nas primanjkuje, in smo zanje vsi odgovorni, se vsaj tokrat pridružite tudi tisti, ki sicer ne prihajate k tej molitvi.

■ Na prvi petek bom dopoldne obiskal naše bolnike na domovih, drugi pa vabljeni k večerni maši, pri kateri se bomo znova posvetili Jezusovemu Srcu. Ta dan goduje sv. Dominik Savio, don Boskov gojenec, ki ga je Cerkev razglasila za zavetnika ministrantov. **Čestitke našim fantom in deklicam!**

■ **Sobota je prva v mesecu**, posvečena Marijinemu brezmadežnemu Srcu in molitvi za svetost duhovnikov.

Ali mora biti vedno križ?

Zopet je tukaj - zastrašujoča beseda: Černobil. Mnogi med nami še vemo, kako je bilo, takrat. Naši strahovi so bili dobesedno v zraku. S prvim dežjem je prišla radioaktivnost na zemljo; nekaj dni po eksploziji jedrske elektrarne 26. aprila 1986, pred 36 leti.

Otroci iz otroških vrtcev niso smeli več na svoja igrišča. Tudi starejši otroci so med odmori ostali v razredih. Zgodnjo

zelenjavo so podorali. In vse je skrbelo mleko za majhne otroke, kajti krave niso smele na pašnike. Vsepovsod so ljudje šli na ceste in vpili: *Jedrska energija - ne, hvala.*

Zdaj so ti strahovi zopet tu. Ruska vojska je vrgla granate tudi na jedrsko elektrarno. V Černobilu je pred štirimi tedni v ali pri reaktorju gorelo. Med ruskim obleganjem Černobila delavci in delavke tedne niso smeli zapuščati delovnega mesta - in nihče ne ve, zakaj pravzaprav. Kakšen nesmisel je to, saj bi onesnažen zrak vel tudi v Rusijo.

Toda ali kdo sploh vidi smisel tej vojni - razen enega megalomana? Medtem pa cel svet trpi. Ali Bog ne bi mogel v to poseči?

Seveda bi lahko. Vendar tega ne naredi, kakor je videti. Ali dela na način, ki ga ne prepoznamo. Lahko samo slutimo, kako si mnogi želijo, da bi Bog nastopil in pomagal. In sicer z močjo. Kdo od nas si tega ne želi, ko gledamo to trpljenje. Ali ne bi moral Bog jokati? To sprašujejo mnogi - in vendar ne vemo odgovora.

Vemo pa, da se ne smemo naveličati Bogu tožiti in vpiti kakor izraelsko ljudstvo, ko so morali trpeti. Pri preroku Izaiju (63,15.19) se ta tožba sliši tako: *“Ozri se z nebes in poglej ... kje sta tvoja gorečnost in tvoja moč? ... O da bi predrl nebo in stopil dol ... da bodo za razodejete tvojega imena tvojim nasprotnikom narodi trepetali pred teboj”.*

S tožbo ohranjamo vsaj upanje živo. In če zanikamo križ, zanikamo tudi to upanje. Kajti s križa prihaja upanje, ker je Jezus prehodil to pot. In upanje na ljudi po vsem svetu, ki v tej megalomaniji ne sodelujejo. Ker vedo, da Boga častiti pomeni soljudi in naravo spoštovati.

NOVO

V pogledu na naravo pravimo, da maj vse dela novo. Novo je beseda, ki očara. Novo! Prej so mlajši otroci nosili obleke svojih starejših bratov in sester. Obleči nekaj novega je bilo drago in redko. Novo za večino pomeni lepše in boljše. Toda ali je novo vedno tudi boljše?

1. maj je mednarodni praznik dela. Nastal je na začetku industrijske dobe. Svet dela se je bistveno spremenil iz majhnega kmetijstva doma na proizvodno delo, razdeljeno v tovarni na tuji lokaciji. Veliko stvari je bilo mogoče izdelati boljše, hitreje in na veliko, toda sprememba je prinesla s seboj tudi nove probleme. Ljudje so obubožali v odnosih in izgubili oporo, dom in usmeritev. Ženska delavska gibanja so izborila prve delavske pravice proti izkoriščanju, skrajno nizkim plačam in otroškemu delu. Danes smo na prehodu iz gospodarstva industrijske proizvodnje v postindustrijsko in digitalno storitveno družbo. Novi svet dela obvladujejo računalniki in roboti. To prinaša veliko olajšanje, vendar tudi nova vprašanja. Bo človeško delo v prihodnosti vedno bolj odveč? Kako naj se odvečni delavci preživljajo? Kaj bodo počeli s svojim življenjem v novo pridobljenem prostem času? Kako se bodo počutili: odveč, nepotrebni, ničvredni? Ne glede na to, kaj kdo zmore in naredi, ima vsak človek vrednost in dostojanstvo, kot moški, kot ženska. Vsak človek je in ostane živa Božja podoba. Bodo v svetu dela v prihodnosti v prvi vrsti potrebni visoko izobraženi računalniški učenjaki, poleg nekaterih ekonomistov, menedžerjev in administrativnih strokovnjakov? Kaj pa, če vozilo brez voznika povzroči nesrečo? Kaj pa, če se umetna inteligenca osamosvoji? Kaj pa, če človeška optimizacija vodi v transhumanizem? Upajmo, da nam že ne gre tako kot slavnemu čarovniškemu vajencu v Goethejevi pesmi, ki ni mogel več ukrotiti duhov, ki jih je priklical.